

Sygn. akt V CZ 107/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2012 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 czerwca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., uznając, że powódka, pomimo wezwania, nie usunęła braku skargi kasacyjnej, ponieważ uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawarte w uzasadnieniu tej skargi, jest niewystarczające. Spełnienie tego wymogu nie może się ograniczać do uzasadnienia wcześniej powołanych podstaw skargi kasacyjnej, a do tego sprowadza się uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, stwierdził Sąd Apelacyjny.

W zażaleniu powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia twierdząc, że sformułowała w skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie. Zdaniem żalącej, o ocenie czy uzasadnienie wniosku jest wystarczające do przyjęcia skargi do rozpoznania orzeka Sąd Najwyższy a nie Sąd Apelacyjny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało z przyczyn formalnych na uwzględnienie. Strona powodowa została wezwana przez przewodniczącego na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c do usunięcia braku skargi kasacyjnej, przez zamieszczenie brakującego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a więc spełnienia wymogu określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. (a nie jak błędnie podała żaląca w uzasadnieniu zażalenia – art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Wykonując wezwanie przewodniczącego strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 22 czerwca 2011 r., w którym błędnie określono jego datę jako 22.07.2011 r. (k. 249 akt), zamieściła na s. 2 uzasadnienie wniosku, powołując się na istnienie istotnego zagadnienia prawnego oraz na konieczność zagwarantowania przez państwo jednolitych zasad w podanym w piśmie zakresie. Uzasadnienie to uznał Sąd Apelacyjny za niewystarczające, ze wskazaniem własnej motywacji dla takiej oceny.

W tej sytuacji należało przyjąć, że brak skargi kasacyjnej w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania został przez stronę powodową usunięty, co pozbawiało Sąd drugiej instancji uprawnienia odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Uznanie przez Sąd Apelacyjny przedmiotowego uzasadnienia wniosku za niewystarczające dla jego uwzględnienia stanowiło już niedopuszczalne wkroczenie przez ten Sąd w płaszczyznę oceny merytorycznej, którą ustawodawca zastrzegł wyłącznie dla Sądu Najwyższego, a nie dla Sądu drugiej instancji. W tej ostatniej kwestii rację ma więc strona żaląca, że o merytorycznej zasadności wniosku, w kontekście jego uzupełnionego w terminie uzasadnienia, orzeka Sąd Najwyższy, a nie Sąd Apelacyjny.

Wobec powyższego, z tej ostatnio wskazanej przyczyny, Sąd Najwyższy uwzględnił zażalenie i orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.